

Keď stratíte
jeho, nájdete
seba, keď nájdete
seba, nájde si
vás 😊

Grita
PRESS

Karma je zdarma

Pia Dušák

Možno aj váš príbeh o vzťahu, ktorý funguje, kým nepríde láska

Karma
je zdarma

**O tom,
že každá mužská akcia
vyvoláva ženskú
reakciu.**

ISBN 978-80-89452-86-6

Karma je zdarma

Pia Dušak

Bratislava máj 2014

Pia Dušak

Copyright © Pia Dušak 2014

Prológ

Keď nechápeš, čo si spravil, pochopíš, keď sa ti to raz vráti.

Alebo tak nejako sa to hovorí, však?

Niekde som počula, že Gándhí mal v dvadsiatich dvoch rokoch tri deti, Mozart už zložil tridsať symfónií a Buddy Holly bol mŕtvý. Ja som mala už o tri roky viac. Bola som síce bez detí a bez hudobného sluchu, ale mala som to šťastie, že mi život aspoň občas kreslil úsmev na pery. Lebo nie každému bolo takéto šťastie dopriať. Vážila som si to, čo mám, pretože niekto nemal ani to. A ani naivkou som nikdy nebola. Sem-tam irónia a sarkazmus, bez ružových okuliarov, bez príliš optimistického či príliš pesimistického pohľadu na svet. Bola som úplne v pohode a konečne mala vo všetkom jasno.

A potom prišiel on. Prevrátil mi život naruby a mne z neho jednoducho zmäkol mozog.

A prečo vlastne?

Neviem.

Každopádne si za túto hajzlovinu môžem sama, pretože každá akcia vyvoláva reakciu. Celý svet totiž funguje na karmickom princípe, keď sa všetky spáchané skutky skôr či neskôr prejavia v neočakávanom dôsledku. Skrátka, vždy všetko záleží len na tebe, lebo žneš len to, čo zaseješ.

Človek si nerád pripúšťa to, čo sa mu nepáči. Tak ako som si ja nechcela pripustiť fakt, že on sa o mňa skutočne nezaujíma.

Vysnívala som si taký vzdušný zámok, ktorý by mi mohli závidieť všetci architekti sveta.

Tí najlepší architekti sveta by mi mohli závidieť.

A tak som žila v predstave, že sa k sebe dokonale hodíme, že budeme spolu. Ale on si to zjavne nemyslel. On mi jedinou vetou dokázal rozdrviť sebavedomie na prach a potom mi doň aj fúkol. Aby mi náhodou nenaložil málo.

Odpustila som mu?

Samozrejme, ako inak.

Ja hlúpa som totiž niekde čítala, že človek potrebuje odoberateľa citu, inak mu puká srdce. A tak

Karma je zdarma

som si myslela, že mojím odoberateľom bude on. Neviem, či môj cit odoberal. A ak ho odoberal, čo s ním robil? Skrátka a dobre, on sa stal mojím 11. septembrom.

On.

Adam Greate.

Pia Dušak

1. kapitola

Workshop: Ako zbaľiť chlapa

Tina bola zvláštna bytosť. Chvíľu normálna, chvíľu divná, chvíľu úplne mimo. A v tej svojej peknej hlave mala neskutočné haluze. Možno to bolo preto, že čítala mnoho kníh o ženách z Venuše a o mužoch z Marsu, mnoho kníh s divnými názvami, ktoré boli o tom, že všetci si zaslúžime lásku, o tom, že hľadať šťastie sa oplatí, alebo tiež o tom, že základom všetkého je mať rád sám seba. Dr. Phil a Oprah Winfrey ju úplne zmagorili. A hoci sa občas objavil aj záblesk zdravého rozumu, zvyčajne ju všetci považovali za značne uletenú. Všetci, ktorí ju nepoznali. Ak Tina chcela, tak sa vedela správať aj normálne. Problém bol v tom, že ona jednoducho nechcela. A mne to neprekážalo, veď prečo aj?

„Mám rande,“ povedala mi v jedno voľné marcové popoludnie. Sedeli sme v kaviarni, pili tretie presso a v tej chvíli nám bolo všetko jedno.

„Skutočné rande?“ spýtala som sa až priveľmi prekvapene a osladila si kávu už tretím vrecúškom cukru.

„Jasné, že skutočné rande. Aké iné rande okrem skutočného ešte existuje?

„Neskutočné,“ poučila som ju.

„Aha. Tak toto mi vysvetli,“ požiadala ma a časopis, ktorý si prezerala, odložila na okraj stola.

„Neskutočné rande je také, ktorého podstatou je sex. Prijmeš pozvanie na drink alebo na večeru len preto, lebo ti pripadá hlúpe skočiť s chlapom hneď do postele. Urobila by si to možno rada, ale zväzujú ťa morálne zábrany, nie?“ povedala som. Tina bola chvíľu ticho, asi o mojich slovách uvažovala.

„A vieš, že niekedy pochybujem o tom, že si ba-ba? Veď takto zvyčajne uvažujú len chlapi,“ pokrútila rýchlo hlavou a jej hrdzavé vlasy, zopnuté na temene a spletené vo vrkoči, jej oplieskali tvár z oboch strán.

„Prestaň a hovor, čo je za tým.“

„Vieš...“ začala pomaly zo seba sypať pravdu, „to rande je vlastne rande naslepo,“ uškrnula sa a schovala si tvár za nápojový lístok.

Karma je zdarma

„A kto ti ho dohodil?“ opýtala som sa. „Dúfam, že nie Erik.“

Erik bol naším najlepším kamošom. Veď neskôr sa o ňom dozviete aj viac – o tom, kto to bol, aký bol a prečo som s ním trávila toľko voľného času.

Tina sa zatvárala trochu zvlášťne a dopila posledný dúšok kávy, ktorý jej v šálke ostal.

„Zoznámila som sa s ním cez internet,“ priznala po chvíli mlčania a mňa to už vlastne ani neprekvapilo, pretože ona si odjakživa frajerov hľadala skutočne vyberanými spôsobmi. Dokázala zbaliť v kine chalana, ktorý sedel na opačnej strane kinosály, a pred pár mesiacmi na divadelnej premiére uprene pozerala na jedného z hercov tak, že mu klaňačka bola v tej chvíli ukradnutá a namiesto nej sa radšej ponáhlal s Tinou zoznámiť.

„Cez internet sa zoznamujú len päťdesiatnici a pedofili,“ poučila som ju veselo a odpila si z kávy.

„Päťdesiatnici, pedofili a ja.“

„A nebojíš sa?“ opýtala som sa.

„Nebojím. Veď ho poznám.“

„Nepoznáš, len si s ním píšeš.“

„Píšem a telefonujem. A dlho, tak ho poznám.“

„Nepoznáš.“

„Poznám!“

„Čo ak je to psychopat?“ opýtala som sa.

„Jediný psychopat si tu ty. Máme spoločných známych,“ začala sa brániť, „a je veľmi divné, že nás ešte nikto nepredstavil a že sme sa ešte nikdy nestretli. A dokonca ho pozná aj Erik...“

„Ale veď možno to tak má byť! Možno sa ani nikdy stretnúť nemáte...“ povedala som prorocky.

„A čo by naše stretnutie mohlo spôsobiť? Skazu ľudstva a úpadok sveta? Oliva, prosím ťa, to ma nemôžeš podporiť?“ opýtala sa, akoby išlo o tú najdôležitejšiu vec na svete.

„A musím?“

„Musíš.“

Usmiala som sa.

„Dobre teda, ak ho pozná Erik, myslím, že je to v pohode. Hoci musíš uznať, že on má hústku kamošov, ktorí sú vážne divní,“ povedala som. „A ak ti to nevyjde, tak si pamätaj, že ja som ťa varovala.“

„Dobre, ty mrcha, teraz to nerieš, nejako to už len bude,“ povedala ona a rukou naznačila čašníkov, že si chceme objednať niečo iné, lebo kávy nadnes už bolo dosť. A že presedláme radšej na vínný strek.

„Všimla si si to niekedy?“ spýtala sa odrazu a pozerala niekam za mňa.

„Akože čo?“ odpovedala som otázkou a pozrela rovnakým smerom. K voľnému stolu sa usádzala sku-

Karma je zdarma

pina mladých ľudí, no nikoho z nich som nepoznala.

„Že tí najsexi chlapi sú vždy s najväčšími tuctovkami a krásne baby končia s tuctovými chalanmi.“

„Nikdy som o tom takto neuvažovala,“ povedala som popravde a začala o tom uvažovať.

„A vieš, čo z toho logicky vyplýva, micka? Že ja skončím s tým najúžasnejším mužom pod slnkom,“ usmiala sa spokojne.

„A ten tvoj najúžasnejší muž bude akože ten úchylák z netu, hej?“

„V to dúfam, moja. A nevolaj ho úchylák, ja ho mám fakt rada a chcem, aby si ho mala rada aj ty. Aj keď ho ešte nepoznáš.“

Zas som sa usmiala.

„Takže rande cez internet,“ zamyslela som sa. „A nemala si ešte včera len tak náhodou nejakého frajera?“ opýtala som sa jej.

„Hej, mala,“ potvrdila bez mihnutia oka.

„Už zrazu nemáš?“

„Nemám.“

„A prečo si ho nechala?“

„Neviem. Len tak.“

„Určite nevieš. Čo spravil?“

„Nespravil nič.“

„Díloval fet?“

„Nedíloval.“

„Robil prostitúta?“

Rozosmiala sa.

„Nerobil prostitúta,“ povedala.

„Tak čo potom robil?“

„Kuriéra.“

„A čo roznášal?“

„Pri jeho povesti najskôr pohlavné choroby.“

„Podviedol ťa?“

„Hej. Môžeš už, prosím ťa, prestať? Cítim sa ako na výsluchu.“

„A ty si ho nepodviedla?“ opýtala som sa.

„Nikdy,“ povedala.

„Ale dnes už ideš na rande s iným a vravíš, že ho máš dokonca rada...“ začala som, ale ona ma zastavila.

Vraj nemám riešiť sprostosti.

Tak som neriešila.

x x x

Hodinu pred „veľkým“ rande mi ešte volala, pretože vraj nevie, čo si má obliecť, pretože vraj nevie, či má do toho ísť, pretože to vraj určite dopadne hrozne, a pritom si pred pár hodinami bola všetkým istá.

Karma je zdarma

„Upokoj sa, kačiatko,“ povedala som jej, „a zhlboka dýchaj. Prečo si taká nervózna?“

„Budeš sa mi smiať.“

„Jéééžiš, nebuď ako decko.“

„Liva, keď ja ho mám rada, a to ho ani nepoznám.“

„Poznáš.“

„Teraz sme si to vymenili?“ opýtala sa a ja som sa rozosmiala.

„Tak dobre, nepoznáš ho, ale neboj sa, určite to nebude až také zlé, ako si teraz myslíš. A keď sa z vás náhodou nestane hviezdny pár, aspoň si užiješ pekný večer a potom obohatiš môj chudobný život o ďalší zaujímavý zážitok.“

„A ako vieš, že ti o tom poviem?“

„Jednoducho viem, lebo ty mi vravíš o všetkom.“

„Uhm, no dobre, tak drž palce a ak sa s ním nebude dať baviť, tak sa ho pokúsím zviešť. Možno aspoň sex bude za niečo stáť.“

„No vidíš, to znie dobre,“ rozosmiala som sa, priprialala jej pekný večer a ona povedala, že pekný bude v tom prípade, ak sa do nej ten „dotyčný“ zamiľuje na prvý pohľad. Čo sa koniec koncov možno aj stalo alebo to aspoň spočiatku tak vyzeralo, pretože jej internetový úchylák nakoniec nebol psychopat. Volal sa Slavo, bol pekný, milý a vtipný a mne sa

najprv zdalo, že sa k nej hodí a že by im to skutočne mohlo fungovať. A potom, keď odrazu bola šťastná, veľmi chcela, aby som bola šťastná aj ja. Lebo tak to pri Tinke fungovalo – ak mala radosť, musel sa s ňou tešiť celý svet.

Zoznámila ma s ním hneď o pár dní v tej istej kaviarni, v ktorej som o ňom počula prvýkrát. Správal sa nenútene, dokázal sa baviť o všetkom a po celý čas Tinu držal za ruku a to sa mi na ňom veľmi páčilo.

„Tak ty si Tinina najlepšia kamoška?“ opýtal sa a ja som prikývla.

„Najlepšie kamošky až za hrob,“ povedala Tina a on sa usmial.

„Poznáme sa už dlho,“ začala som, „a ľúbime sa veľmi.“

„To je pekné,“ podotkol s úsmevom na tvári a Tina mu povedala, že hej, je to veľmi pekné.

„Slavo má jedného skvelého kamoša, ktorý sa ti bude určite páčiť,“ povedala smerom ku mne a ja som prevrátila oči.

„To, že ste spolu vy dvaja, neznamená, že aj ja niekoho potrebujem.“

„Ale potrebuješ,“ povedala ona.

„Nepotrebujem a ani nechcem.“

„Potrebuješ a chceš.“

Karma je zdarma

„Teraz by si mala vedieť, že sa schyľuje k hádke,“ varovala som ju, Slavo sa rozosmial a Tina len mávla rukou, akože neriešme to viac.

x x x

„A teraz nájdeme niekoho aj tebe,“ povedala mi Tina potom neskôr, keď si už bola istá, že so Slavom by jej to mohlo fungovať.

„Zlato, preber sa. Už sme to riešili a ja si teraz vážne nikoho nehľadám,“ odbila som ju. „No keď mi už skutočne chceš niekoho nájsť, tak hľadaj dobre. Ja chcem takého, ktorý premýšľa rozumom, nie vtákom.“

„Aha, tak to sa maj pekne,“ povedala mi veselo. „Taký chlap neexistuje. Lebo normálny chlap sa na prvom rande bude pramálo zaujímať o tvoj intelekt. Chlap si najskôr všimne tvoje telo a bude zvedavý, čo všetko si s ním schopná a ochotná robiť.“

Len som mávla rukou.

„A ty mi budeš hovoriť, že mám mužské zmýšľanie? Ved' teraz si dokázala, že premýšľáš úplne rovnako.“

Na chvíľu sa zamyslela.

„To všetko kvôli Erikovi,“ povedala, „on má na nás zlý, zlý vplyv.“

Zasmiala som sa.

Aj keď to možno bola pravda.

„Vieš, čo je tvojou veľkou chybou? Že nevieš zbaliť chlapa,“ pokračovala a našpúlila pery tak, ako to robila, keď premýšľala. Alebo keď sa snažila premýšľať.

„Viem zbaliť chlapa, len teraz žiadneho nepotrebujem.“

„A kedy si naposledy s niekým chodila?“

Zamyslela som sa a ona pokračovala ďalej: „Vidíš, keď o tom musíš premýšľať, tak to muselo byť sakramentsky dávno.“

„Zas sa hráš na sprostú, moja, veď vieš, že naposledy som chodila s Rišom...“

„Ale, preboha, to bolo pred pol rokom! Nevravím, že sa máš teraz na niekoho zavesiť s predstavou zásnub alebo aj svadby. Len si skús trochu užiť, aj na nezáväzných vzťahoch čosi je...“ žmurkla na mňa.

A tak som o tom začala premýšľať. O nezáväzných vzťahoch.

Ako fungujú?

Sú rozumné?

A čo mi takýto vzťah môže dať?

V prvom rade sex, ktorý mi už naozaj začínal chýbať. Niekedy ho človek, skrátka, potrebuje. Je to ako

Karma je zdarma

dobre si pretiahnuť svaly a uvoľniť sa. Ibaže predstava, že sa vyspím len tak s kadekým, sa mi až tak veľmi nepozdávala. Nebudem sa hrať na veľkú moralistku, áno, mala som už sex na jednu noc a spala som aj s človekom, ktorého som v ten večer videla prvýkrát a hneď aj naposledy. Ale na nezáväzný vzťah by som potrebovala niekoho, kto sa mi bude páčiť, ale nie priveľmi, veď čo ak sa zalúbim? Niekoho, kto sa so mnou ochotne vyspí a bude mať z toho aj radosť. Niekoho, komu budem veriť. A to všetko som povedala aj Tine. Skonštatovala, že mi už na dobro hrabe a že je úplne jedno, s kým budem mať nezáväzný vzťah, pretože ide len o sex.

„Tina, tak kašli na to,“ povedala som jej napokon.

„Nie, pretože ty to potrebuješ. Tak?“

„Tak čo?“ opýtala som sa nechápavo.

„Tak kedy pôjdeme baliť chlapov?“

„Hovoríš to, akoby sme mali ísť na lov.“

„Veď hej, na lov,“ potvrdila. „Poďme dnes. Budeme predstierať, že nemáme žiadne problémy alebo že sme úžasné. Alebo oboje,“ usmiala sa.

A ja som sa usmiala tiež.

x x x

Hluk a tucty ľudí – tak to vyzeralo v podniku, kam ma Tinka vytiahla.

„Vidíš ho? Vidíš? To je on!“ vrieskala mi do ucha, aby som ju počula.

„Upokoj sa,“ prehodila som nenútene, „veď Slava už poznám.“

„Nemyslím Slava, myslím Adama.“

„Kto je Adam?“

„Adam je skvelý chlap, ktorý ťa chce veľmi spoznať,“ povedala dôležite a potom na mňa žmurkla.

„Brzdi, zlato, ty si mi dohodla rande?“

Nevinne sa usmiala.

„Ja som so Slavom, tak prečo by si ty nemohla stráviť večer s Adamom?“ spýtala sa potom nechápavo, akoby už bolo nad slnko jasnejšie, že Adam je pre mňa ako stvorený.

„No asi preto, lebo Adama nepoznám.“

„Ale na to som tu ja,“ povedala veselo, „aby som vás zoznámila. Nesar sa, micka, ten chlap je super.“

Liva-Adam, Adam-Liva. Pusa. Najskôr na jedno, potom na druhé líce. A bolo. Takto ma zoznámila so „super chlapom“, ktorého neskôr začala označovať za prekliatie môjho života.

Vtedy som celý večer sedela pri Adamovi a sledovala, ako všetci sledujú nás. Tina od vedľajšieho stola, Slavo od Tiny, Erik od barového pultu.

Karma je zdarma

Tina sa ksichtila.

Slavo sa usmieval.

A Erik len krútil hlavou a zohrieval medzi dlanami ďalší drink.

„Keď ťa opijem, budeš robiť, čo chcem?“ opýtal sa Adam.

„To zatiaľ neviem,“ povedala som mu. On sa usmial a odkráčal k baru.

„Tak?“ o sekundu sa už nado mnou nakláňala Tina a vyzvedala podrobnosti.

„Čo chceš vedieť?“

„Predsa všetko.“

„Zatiaľ nemám čo povedať a aby si vedela, našťavla si ma týmto fakt strašne,“ zašepkala som jej, pretože Adam už prichádzal späť.

„Ale choď, veď pozri, aký je sladký...“ rozosmiala sa.

„Vypadni,“ zasipela som, „lebo ti naozaj nič nepoviem.“

Tina sa zatvárala, akoby som bola najväčší zradca na svete, a odkráčala k svojmu stolu. O minútu som si prečítala esemesku:

Všetko mi vyklopis zajtra!!! Comprende?

Odpísala som oukej a zmierila sa s tým, že sa budem musieť podrobiť Tininmu krížovému výsluchu, ktorý určite nebude vôbec, ale fakt vôbec príjemný.

Ibaže nakoniec ten večer dopadol úplne inak. Adam ma neopil, ale Slavo Tinu áno. A možno sa Tina opila aj sama. Zletela zo schodov a podvrtla si členok, ktorému nestačili ani kopy ľadu z chladiaceho vedra. Naivne som si myslela, že po krkolomnom páde sa jej otázkam vyhnem, ale to bol omyl. Vyzvedala ešte viac, iba s bolestivým výrazom na tvári, čo bolo ešte horšie.

x x x

Hoci som si to najskôr nechcela priznať, Adam sa mi páčil. Už len preto, ako vyzeral. Každý má vlastný a iný vkus a Adam vyzeral tak, ako by mal podľa mňa správny chlap vyzeráť. Vysoký, so širokými plecami, tmavovlasý, s jemným strniskom, možno mi trochu pripomínal Erika, môjho najlepšieho kamaráta, a tak ma to k nemu ťahalo ešte o čosi viac. Tina bola pekná mrcha, vedela, akí chlapi sa mi páčia, preto si bola taká istá, že robí dobre, keď nás zoznamuje. Adamovi som v ten večer dala len svoje číslo a čakala, že sa na ďalší deň ozve. Ibaže on sa neozval, no vtedy mi to ešte bolo jedno.

„Vyzerá super,“ povedala mi potom Tina a ja som len so súhlasom prikývla. „Vyzerá ako niečo, čo človek nezíska len tak jednoducho, jedine, že by to vy-

Karma je zdarma

hral v tombole...” pokračovala ďalej a ja som sa smiala. „To nemôže byť len tak. Ako decko musel spraviť niečo, za čo by bol určite nominovaný na detský čin roka, a karma mu to vrátila v podobe toho dokonalého ksichtu a sexi zadku.“

A ja som nevychádzala z údivu, kde všade dokáže nájsť Tina karmický princíp. Ako som už spomenula, Tina bola vážne divná osoba. Ráno nevyšla z domu bez toho, aby si neprečítala denný horoskop. Každý závažný aj menej podstatný krok v živote konzultovala s tarotovými kartami, verila v silu farieb, verila, že s optimizmom zájde človek ďalej, verila vo štvorlístky, v podkovy, dokonca v psie výkaly, lebo „ak do toho šliapneš, prinesie to šťastie“. A, samozrejme, verila tiež v karma, tak trochu nakazila aj mňa. Vždy mi vravela, že ak spravím niečo zlé, tak sa mi to raz určite vráti, podložila to tretím Newtonovým zákonom, teda zákonom akcie a reakcie, a bolo. Tak som začala na príčinu a dôsledok veriť aj ja, pretože mi to jednoducho dávalo zmysel.